

[Mette Madsen]

At styrke nærpolitiet har altid været en sag, venstre er gået stærkt ind for, og derfor er vi meget enige i sigtet med fremskridtspartiets forslag, men vi er ikke enige i, at en sådan styrkelse skal ske ved en lovfæstelse, og derfor må vi afvise forslaget. Det bør, som ministeren var inde på, afgøres ude i lokal-samfundene, om en landpolitistilling skal nedlægges eller ej.

Jeg vil gerne takke ministeren for redegørelsen for den strukturændring, der siden 1930'erne, men stærkest siden 1973 har fundet sted med hensyn til politiet og især landpolitiet. De gode gamle dage med hele landbetjentfamilien på vagt døgnet rundt er desværre forbi sammen med så meget andet, men samtidig må vi erkende, at også mange af de opgaver, der dengang påhvilede landbetjenten, er lagt over i kommunal regie. Det var måske det, man aldrig skulle være begyndt på, for det har givet medført et behov for nyansættelser i kommunerne, arbejdet skal jo gøres.

Det er nok utopi at tro, at dette kan laves om, men jeg synes, vi skal hæfte os ved de to store plusser, der var i ministerens redegørelse. Dels at man ikke nedlægger en landpolitistilling, uden at et overvældende flertal af lokalnævnet går ind for det, dels at distriktsbetjentordningen i løbet af de sidste få år er udbygget, så den i dag tæller 250 mand m/k. Jeg synes, vi i udvalget skal se på, hvordan denne ordning virker, og om den eventuelt skal udbygges yderligere.

Ministeren sagde ikke i sin redegørelse, men jeg mener at kunne uddrage af redegørelsen, at hovedpolitistationen og de derfra udfarende politipatruljer i takt med nedlæggelserne af landpolitistillingerne er blevet styrket, så hvor man i gamle dage ved opkald til landbetjenten fik én mand til åstedet eller urocenteret, bringer politipatruljen nu altid mindst 2 mand. Jeg vil godt i den forbindelse stille et spørgsmål til ordføreren for forslagsstillerne. Der står i allersidste afsnit af bemærkningerne, at forslaget ikke indebærer forøgelse af budgettet eller den samlede mandskabsstyrke, idet forslaget alene tænkes at indebære en omrokering af mandskabsstyrken. Betyder det, at man, samtidig med at man vil styrke landpolitiet, ser i øjnene og accepterer, at man så svækker hovedpolitistationerne og deres bemanning? Og når der står, at det ikke indebærer en forøgelse af

budgettet, vil det så sige, at fremskridtspartiet ikke vil stemme for den forøgelse af bevillingerne til politiet, som fremgår af finanslovsforslaget?

Jeg sagde i begyndelsen af min tale, at venstre altid går ind for at styrke nærpolitiet. Venstre er jo i det hele taget gået ind for at styrke politiet, og jeg vil gerne henvise til den udtalelse, vi udsendte fra vores sommermøde i Skagen om, at der burde stilles flere midler til rådighed for politiet. Disse tanker har, som det fremgår af finanslovsforslaget, glædeligvis vundet genklang og støtte hos socialdemokratiet.

Det er klart, at når man ikke har, som ministeren siger, uanede ressourcer, må der et valg og en prioritering til, når styrken skal fordeles, og her vil jeg gerne benytte lejligheden til at henlede ministerens opmærksomhed på problemerne i sommerlandet. Når en lille landlig by fra den ene dag til den anden stiger fra 800 til 40.000 indbyggere, opstår der et overvældende behov for politimæssig dækning.

Jeg har selv for mange år siden rejst problemet over for daværende justitsminister K. Axel Nielsen, og siden har såvel justitsministre som politimestre vist forståelse for problemet. Desværre er behovet dog altid løbet forud for forøgelsen af politistyrken, og problemet er fortsat meget stort.

Så vil jeg gerne til sidst have lov til at komme med et lille hjertesuk. Jeg fatter ikke, og jeg beklager dybt, at man afskaffede søgnefogderne. De var altid i nærheden, de stillede ikke urimelige krav om honorar, og de havde et kendskab til befolkningen, som var uvurderligt, når en situation skulle klares med mindst mulig ståhej.

Annelise Gotfredsen (KF):

Det konservative folkepartis indstilling til en styrkelse af politiet er nok velkendt, hvad enten det gælder betjente – mere politi på gaderne – eller det gælder støtte til fængselspersonale. Vi har derfor sympati for fremskridtspartiets forslag om et stop for nedlæggelse af landbetjentstillingerne.

Vi er klar over, at formålet med nedlæggelsen har været at skaffe flere folk til patruljering, og denne patruljering ønsker vi naturligvis ikke forringet. Livet på landet er, som fru Mette Madsen sagde, anderledes nu.